

ANTENNE REGIONALE DE TOURISME EQUESTRE DE LA PROVINCE DE LIEGE

PRESIDENCE

Philippe CONSTANTIN

☎ 085.31.58.03 📞 0472.38.79.36

✉ liege@ffe.be

www.facebook.com/artelLiegeFFE/

www.ffe.be

www.ethiasontour.be

SECRETARIAT

Florence ELLEBOUDT

📞 0476.426.423

✉ liege@ffe.be

BELFIUS : BE94 0682 4193 6114

Présentatie van de Equirencontre – Editie 2024 in de provincie Luik

Van 16 tot 18 augustus

Sippenaeken, ligt ten noorden van de stad Plombières (Blieberg) en Pays de Herve (Land van Herve). Dit jaar zal het langverwachte evenement van ruiters en menners plaatsvinden op de locatie waar 3 landsgrenzen elkander ontmoeten. Precies waar de grenzen van België, Nederland en Duitsland samenkomen op een symbolisch punt. Er is toch geen mooier plaats te bedenken om mensen vanuit alle landen en regio's hier samen te laten komen en gezamenlijk te genieten en feest te vieren?

De stad Plombières/ Blieberg

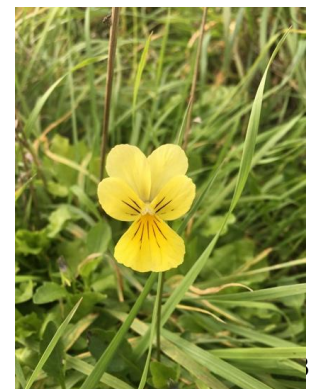
Zoals de naam al doet vermoeden, putte de stad Plombières ('plomb' is het Franse woord voor lood) zijn rijkdom uit de lood-, zink- en pyrietmijnen. De eerste schriftelijke vermelding van de mijnen dateert uit het jaar 1365. Jan van Wambeke, deken van het kapittel van Sint Servais in Maastricht, schreef dat hij rente ontving van het hertogdom Limburg vanwege de mijn van Bradersbergh. De regio is rijk aan zware metalen en heeft naast Plombières nog andere zinkgroeven in Völkerich, Welkenraedt (Lantzenberg), Walhorn en La Calamine (Altenberg). Het is vanaf de 19e eeuw dat de steengroeven het best werden geëxploiteerd. In 1828 verkregen James en John Cockerill de concessies om de mijnen van Plombières te exploiteren. Deze mijnbouwactiviteiten eindigde rond 1882.

De gemeente Plombières bestaat uit kleinere fusiegemeentes, die vóór 1976 op zichzelf staande gemeenten waren. Sippenaeken, Hombourg, Henri-la-Chapelle, Gemmenich, Montzen en Moresnet. Het heeft een rijk beschermd patrimonium met verschillende boerderijen, huizen, de vele kastelen zoals die van Beusdael in Sippenaeken, de kerken, de Amerikaanse begraafplaats, het drielandenpunt en de Calvarieberg van Moresnet.

Zinkvioletje

In het natuurreservaat van het mijngebied en in de Geulvallei heeft zich een bijzondere flora ontwikkeld, omdat de bodem van de regio een bodem is die van nature rijk is aan zink, lood en zware metalen. De Geul doorkruist de gemeente Plombières van La Calamine richting de Nederlandse grens. Deze is op het grondgebied van Plombières, door de mijnwerkers omgeleid om hun productiviteit te verhogen en het risico van overstromingen van de mijnen te verminderen.

De ingang van de gang van de Geul uit 1861

De legende zegt dat bij de ingang van de gang van de Geul die naar Gemmenich leiden, de elfen leven. Ze komen alleen 's nachts tevoorschijn om onafgemaakte zaken te doen. Vol vriendelijkheid verlenen ze slechts dienst op één voorwaarde: dat mensen ze nooit zien! De nieuwsgierigen pas op! Want als je ze zien, nemen ze je gevangen...

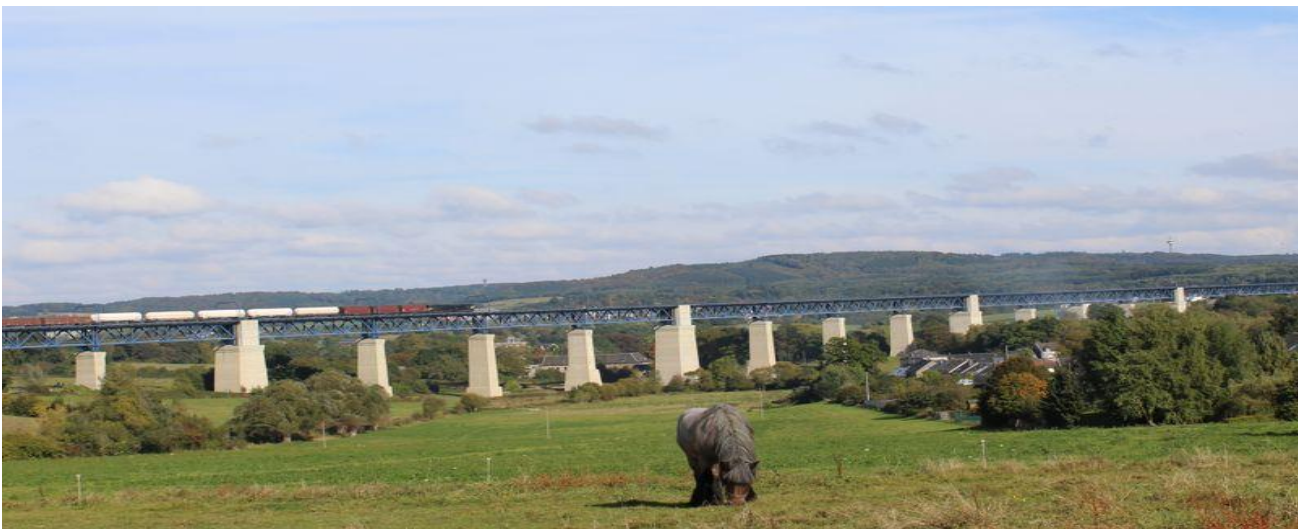
In de Geulvallei kunt u alle essenties van de stad ontdekken:

Het huis van de Mijnzetel

De mijnsite van Plombières, het huidige overblijfsel van industriële mijnbouw kan worden bezocht. Deze mijn was actief in het midden van de 19e eeuw, La Maison du Site Minier (Het huis van de Mijnzetel), gelegen rue du Chemin de Fer 25, is gebouwd in 1645, het is een van de oudste huizen in de plaats. Het gebouw staat sinds 1982 onder monumentenzorg en is in 2007 gerestaureerd. Bij het VVV-kantoor is een tentoonstelling over de geschiedenis van de winning en verwerking van mineralen en over het natuurgebied. De permanente tentoonstelling kan worden aangevuld met een bezoek aan de Vieille Montagne-site, een naburige voormalige mijn die concurreert met La Calamine (Kelmis).

Het viaduct

Het viaduct van Moresnet is een 1107 meter lange en 52 meter hoge spoorwegbrug over het dal van de [Geul](#) in [Moresnet](#). Het is één van de bekendste spoorbruggen van [België](#). De brug is onderdeel van [spoorlijn 24 \(Montzenroute Antwerpen-Aken\)](#), die speciaal gebouwd is voor het transport van Duitse [artillerie](#) en troepen

naar het front tijdens de [Eerste Wereldoorlog](#) in 1915-1916.

Gebouwd in een recordtijd van 7 maanden door de krijgsgevangenen, werd het voor het eerst vernietigd om de opmars van de Duitse troepen te beperken. Herbouwd tijdens de Tweede Wereldoorlog, daarna is het opnieuw vernietigd echter ditmaal door het Duitse leger om de opmars van de geallieerden te vertragen.

Vandaag de dag wordt het viaduct, nog dagelijks gebruikt door zo'n honderd goederentreinen, meestal 's nachts. Het oude station van Montzen is gebouwd ten tijde van de bouw van het viaduct. Montzen was oorspronkelijk de residentiewijk voor de arbeiders tijdens de bouw van het viaduct. Na de hoogtijdagen in de jaren dertig is het station nu volledig onbruikbaar geraakt.

Het drielandenpunt

Het drielandenpunt is het ontmoetingspunt tussen de grenzen van België, Nederland en Duitsland. Tot 1919 was het Drielandenpunt zelfs een Vierlandpunt met "Neutraal Moresnet" als vierde land, vandaag de dag Kelmis genoemd (La Calamine).

De drie terminals zijn in werkelijkheid alle drie op Nederlands grondgebied geplaatst en wel op een puur symbolische basis. Het is een achthoekig ornement die het exacte ontmoetingspunt van de grenzen aangeeft, evenals het hoogste punt van Nederland (322,5 meter).

Op de site biedt de Boudewijntoren vanaf een hoogte van 50 meter een adembenemend panorama over de streek. Voor jong en oud heet het grootste doolhof van Nederland en boordevol spellen je welkom.

De Amerikaanse begraafplaats

De begraafplaats, met een oppervlakte van 23 hectare, werd in september 1944 aangelegd door de eerste Infanteriedivisie van het eerste Amerikaanse leger. De bouw ervan werd voltooid in 1960. Er liggen 7.989 Amerikaanse soldaten begraven, gesneuveld tijdens de opmars van het Eerste Leger door Noord-Frankrijk, België, Nederland, Luxemburg en Duitsland en tijdens de "Slag om de Ardennen" vanaf de winter van 1944. tot 1945. Alle graven zijn identiek en vertonen een perfecte uitlijning van witmarmeren kruisen.

Rechts van de colonnade biedt de museumzaal de bezoeker via wandkaarten een overzicht van de verschillende offensieven van de geallieerden bij de herovering van Europa.

Bovendien biedt de Esplanade een panoramisch zicht op het land van Herve (Pays de Herve).

Golgotha van Moresnet

In het bedevaartsoord Moresnet-Chapelle wordt Maria vereerd; het oord bestaat uit een genadekapel, de bedevaartkerk en de Calvarieberg met de kruisweg. Het vindt zijn oorsprong in de wonderbaarlijke genezing van een inwoner van Moresnet, Arnold Franck die rond 1750 genas van de vallende ziekte (epilepsie).

In 1875 vestigden de Franciscanen uit Aken zich in Moresnet en namen de organisatie van de beginnende verering van Maria rond Moresnet over. Ze bouwden een kruisweg voor de gelovigen op de Calvarieberg. De bouwplaats, uitgevoerd met de middelen van de tijd en het vrijwilligerswerk van buurtbewoners, heeft het landschap, dat oorspronkelijk vlak was, volledig hervormd.

Elk statie heeft zijn bijzonderheid en is op een andere manier gedecoreerd met glas, mozaïeken en marmer, vaak schenkingen. De hoge reliëfs van elk station (1,20 meter breed en 1,50 meter hoog), het werk van de beeldhouwer Albermann uit Keulen, zijn uitgehouwen in zandsteen uit Frankrijk. De dimensie van elk personage varieert afhankelijk van het belang ervan, zonder de balans van het geheel te verstoren.

De Calvarieberg van Moresnet vertegenwoordigt voor pelgrims en gelovigen een oase van groen en frisse lucht in een landschap die gekenmerkt is door industrie.

Het Moresnet Terroir-huis

Gevestigd in de oude hoefsmid van 1638 in het centrum van het dorp Moresnet, biedt het kleine plaatselijke museum bezoekers een terugblik op de activiteiten van weleer, de geschiedenis, het culturele en associatieve leven van Moresnet. Ook wordt ingegaan op de roerige geschiedenis van het spoorviaduct vanaf de bouw tot aan de complete renovatie die in 2004 werd afgerond.

Sippeaneken

Sippenaeken is geen uitzondering als het gaat om mijnbouw, want meer dan een decennium lang, tot 1884, wonnen de mijnbouwactiviteiten ongeveer 20.000 ton erts per jaar, nabij het gehucht Terbruggen.

Van west naar oost passeer je de bunker aan de Beusdaelstraat. Het dateert uit de Tweede Wereldoorlog en markeert de mate waarin Sippenaeken een strategische voorwaartse positie had.

Verderop in de Rue de Beusdael, voordat u de Nederlandse grens oversteekt, wacht u op de top van de haarspeldbocht een prachtig uitzicht op het land van Herve. Verderop ziet u het kasteel van Beusdael het door grachten omgeven kasteel is geflankeerd door zijn zandstenen donjon uit de 13e eeuw. (Een donjon is een middeleeuwse versterkte [woontoren](#)) Sippenaeken huisvestte dankzij de Guel, ooit een watermolen.

De molen was een [bovenslagmolen](#) die fungeerde als [korenmolen](#). De molen werd vóór 1800 gebouwd. Later werden het rad en de inrichting verwijderd. De gebouwen, deels in baksteen en deels in vakwerkbouw, werden omgebouwd en ingericht als vakantiewoning

Het land van Herve en zijn streekproduct

Het land van Herve is een coulisselandschap – een mengelmooie van grasvelden, afgelegen boerderijen en koeien. Dit landschap ten oosten van de Maas bestaat uit een aaneenschakeling van golvende plateaus met daartussen valleien. In de weilanden heerst een microklimaat dat bevorderlijk is voor de melkproductie. Het land van Herve is echter niet altijd overwegend grasland geweest. In de 14e eeuw werden grote gebieden bedekt met granen. Het was na een edict van Karel V, dat de export van granen naar Nederland verbood, dat boeren zich meer tot fokkerij wendden. Sinds het einde van de 18e eeuw is het land van Herve bijna volledig bedekt met weilanden. Veel karaktervolle boerderijen huisvesten nog familiale boerderijen aan wie we de geboorte van de Hervekaas te danken hebben! Iedereen maakte toen zijn eigen boter en kaas, maar de bewaarcondities waren niet optimaal. Om de export van typische kazen mogelijk te maken, werd een pikante versie uitgevonden die 4 tot 6 maanden houdbaar was.

Sinds 1996 heeft Hervekaas een beschermde oorsprongsbenaming (AOP). De benaming kan enkel gebruikt worden als de kaas geproduceerd is op het grondgebied begrensd door de Maas, de Ourthe, de Vesder en de naburige grenzen.

Hervekaas of Herfse kaas is een Limburgse oude kaas die sinds de 15e eeuw wordt gemaakt in het Land van Herve. Het vierkante kaasje heeft een indringende geur en wordt daarom stinkkaas genoemd. Dezelfde kaas werd vroeger ook in Maastricht en omgeving gemaakt. Hier werd en wordt meestal de naam Rommedoe gebruikt.

Maar wat drinken we daarbij?

Voor de levensgenieters onder ons is het bier uit de abdij van Val-Dieu, onderdeel van het Pays de Herve, natuurlijk alom bekend en onbetwist. Niettemin moeten enkele kleinere brouwerijen worden benadrukt: **Grain d'orge in Hombourg (Plombières)**, Boca, Warsage, Sponk, Tits.

De brouwerij van Grain d'Orge, gevestigd in Hombourg, was oorspronkelijk een café dat in 1997 werd overgenomen door Benoît, een brouwer uit de regio die zijn eigen productie wilde beginnen. Het avontuur begon in 2000 met de herontwikkeling van het café en de installatie van brouwapparatuur.

Het avontuur werd een succes! 7 jaar later moest de brouwerij verhuizen omdat de productie niet meer voldeed! Het café werd overgenomen door de neef van Benoît en werd de pub Grain d'Orge. Benoît zette de brouwerij op de familieboerderij op 500 meter van het oorspronkelijke café.

De Brice en de Joup! Grappige rivaliserende namen...

Brice en zusterbier [Joup](#) zijn vernoemd naar de twee verenigingen van het dorp Homburg. In [1591](#) werd de "Schuttersvereniging St Brice" (*Société Royale de Tir St Brice*) opgericht. De leden organiseerden feesten en andere activiteiten in de parochie. Een van hun taken was tijdens de processie de Houten Maagd te dragen, maar toen ze in [1881](#) het beeld, ten gevolge van de hitte, neerzetten in een talud was de pastoor op zijn tenen getrapt. Deze besloot alles in het werk te zetten om een nieuwe broederschap op te richten en zo ontstond in [1882](#) de "Vereniging St Joseph" (*La Société Saint Joseph*). Van toen af werd het dorp in twee verdeeld, de groenen *Brice* of de roden *Joup* en een huwelijk tussen een groene en een rode was niet altijd mogelijk. Men kon uit de kleur aan de afsluiting van een boerderij zelfs opmaken bij welke vereniging de betreffende boer hoorde.

Pas in 1976, met de fusie van de gemeenten, kwam er rust. Uit een bittere rivaliteit ontstond een rijk verenigingsleven dat de twee bewegingen in stand hield met voor elk een VZW, een jongerenvereniging, een harmonie en een schietvereniging (voor de "Brices") en van goedkeuring (voor de "Joupes").

De brouwer heeft ze tevens verenigd op het bierglas, maar rug aan rug zodat ze geen ruzie kunnen maken.

Bezoek Sippenaeken en de stad Plombières is voor iedereen die houdt van unieke landschappen, historische steden, opmerkelijke sites, verhalen en legendes, lokale producten en mooie ontmoetingen.

Ons verblijf

De gîte "Au Foulard" zal ons verwelkomen voor drie dagen gezelligheid en ruitserlijke vriendschap van 16 tot 18 augustus 2024.

De Gites is samengesteld uit een grote refter, toiletten (douches en toiletten), een keuken en verschillende slaapzalen voor mensen die allergisch zijn voor kamperen in de buurt van paarden. De gites zal het centrale punt zijn van ons evenement.

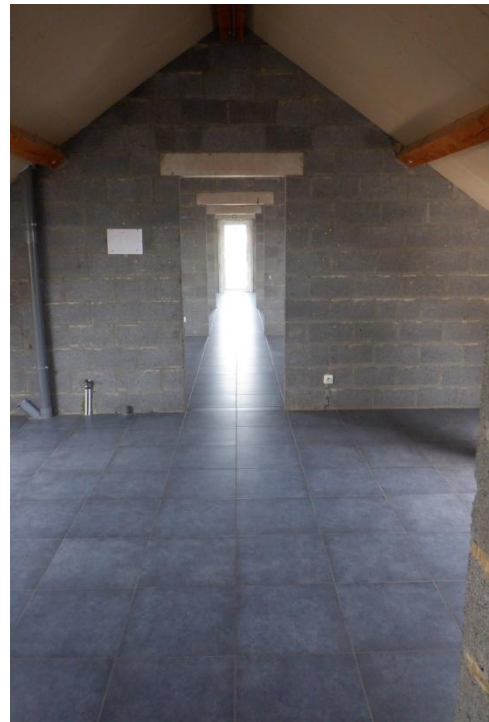
Een grote weide van meerdere hectare, waar de paddocks gemaakt kunnen worden, zal voor deze dagen het veilige thuis zijn voor de paarden.

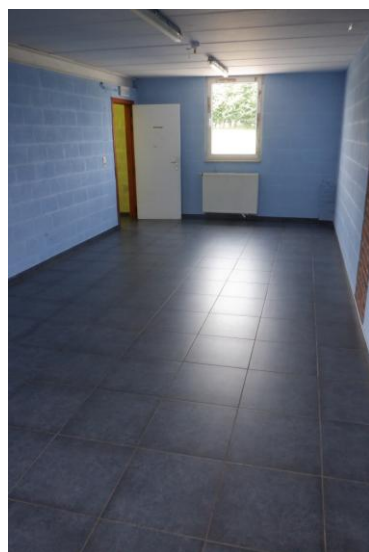
Plattegrond

Het verblijf met parking en de eetzaal met bar.

Boven de slaapzalen gemaakt in de vorm van nissen en Een extra zaal/kamer op de begane grond naast de eetkamer.

Onze activiteiten

De 2 voorgestelde wandelingen door ADCC (de franstalige vereniging voor ruiterspaden) zullen de hoogtepunten van het weekend zijn.

De 1e wandeling zal gebaseerd zijn op de 3 legendes van de regio namelijk ;

- de elfen van de Geulsemond (de Toovermännekere);
- de Bockreiders, bandieten die op grote geiten door de regio raasden
- de geest van Schimper.

Deze route gaat door de Gueule-vallei, in de buurt van Schimper en het 3 landenpunt.

De 2e wandeling belicht de lokale geschiedenis.

Het monument van het geëlektrificeerde hek.

Vervolgens gaat het door een in de oorlog opgeblazen tunnel

en loopt langs de Amerikaanse militaire begraafplaats.

met als eindbestemming Aubel en terug !

Het volledige programma moet nog worden bepaald.

We zullen er alles aan doen om de editie van 2018, die 150 paarden op Wanne verwelkomde, te evenaren.

Dus, klaar om volgend jaar met ons mee te doen?

We rekenen op u, zegt het voort zegt het voort.....

Het comité van ARTE Liège Equirencontre 2024 , met de hulp van de ADCC en de Cavalerie la Commanderie

